

Па си се повърнахъ
 Та дома отидохъ
 Тънка пушка вземахъ
 И съ нея си легнахъ.
 Нали е желъзо,
 Оно е студено.
 Ергенъ се кълнѣше:
 Проклетъ, триклетъ да е,
 Кой две моми либи,
 Две вѣрни другарки.

Сърдито либе.

Умѣрено

256.

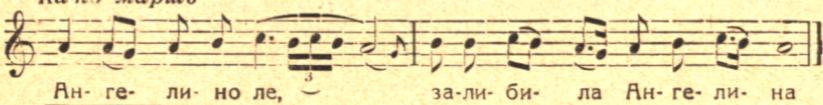
Сърдито либе, надуто,
 Шо си се, либе, надуло,
 Надуло, либе, напело?
 Че съмъ ти рекла, прорекла:
 По малко кусай коприва,
 Че си е дѣлга година,
 А ни е малка градина.

Залибила Ангелина.

(Пѣ сѣ изъ пѫти — на връщане отъ нива).

Като маршъ

257.

Ангелино ле.

Залибила Ангелина
 Димовитъ девьетъ сина.
 Като ги е залибила,